

КАРТИНА ВТОРА

сцена първа

/ Привечерь. Градината на царевецкия палатъ. Царицата се разхожда /

ОПИСАНИЕ

ЦАРИЦАТА

Защо той се бави тази вечеръ?
Оскърбенъ ли е? Боленъ ли е?
Какъ бавно минава времето
Колко тревожно се свива сърдцето ми...
Какъ да науча ? Що да сторя?
Откакъ Калоянъ пакъ ме оставил
и замина за далечна ~~жата~~ Долна земя
едничка радостъ ми бъ да
разговарямъ тукъ съ Балдуинъ...
Тъй кротъкъ и свѣнливъ
Тъй тѣженъ и самотенъ ...
Всичко бихъ дала да мога
отново да видя усмивка
цѣвнала връзъ тия устни...
/ трепва /

Ето го... Нѣкой иде.

БОРИЛЪ

Зашо този страхъ?
Зашо тази изнедада?
Може би други нѣкого
очакваше, царице!

ЦАРИЦАТА / студено /

Друго нѣшо имашъ ли
да ми казвашъ, деспоте?

БОРИЛЪ

Може би.
Императоръ Балдуинъ
днесъ се чувствува зле.
Лежи на одъра си и не иска
нито да яде, нито да стане
и се поразходи. Не знамъ
какво му е.

ЦАРИЦАТА / тревожно /

Бориле! Ти ходи ли
днесъ въ кулата при него?
Кажи ми... Не попита ли
той нъщо за мене?

БОРИЛЬ

Не. Нищо .Собствено
попита... Да... / колебае се /

ЦАРИЦАТА

Какво? Кажи по-съ